

Wrocław, 28 maja 2016 roku

**Recenzja pracy doktorskiej
mgr Kariny Gidaszewskiej**

Prof. nadzw. dr hab. Michał Micker

Dziedzina: sztuki muzyczne

Dyscyplina: instrumentalistyka

Zleceniodawca opinii

Akademia Muzyczna im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu, Wydział Instrumentalny,
pismo z dnia 25.05.2016 roku.

Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14.03.2003 roku, tekst jednolity o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, Dz.U. Nr 65, poz. 595 wraz ze zmianami, art.14 ust. 2 pkt. 2.

Dotyczy

Uchwały Rady Wydziału Instrumentów Smyczkowych, Harfy, Gitary i Lutnictwa Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu, podjętej na posiedzeniu w dniu 26.10.2015 roku w sprawie :

- wszczęcia na wniosek Pani mgr Kariny Gidaszewskiej przewodu doktorskiego w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka, specjalność skrzypce;
- wyznaczenia recenzenta;

Zgodnie z ustawą z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym, oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65. Poz.595, ze zmianami, art.6 ust 1-3) Rada Wydziału posiada uprawnienia do prowadzenia przewodów na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie instrumentalistyka.

Pismo, informujące o wyznaczeniu mojej osoby na recenzenta pracy doktorskiej Pani mgr Kariny Gidaszewskiej pod tytułem *Kategorie ekspresywne języka muzycznego Guillaume'a Lekeu na przykładzie Sonaty G-dur na skrzypce i fortepian* zostało sygnowane datą 26.10.2015 roku i podpisem przewodniczącego Rady Wydziału – prof. Andrzeja Łapy.

Do pisma dołączona została następująca dokumentacja:

- kserokopia Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dn. 26.10.2015 roku o wszczęciu przewodu doktorskiego przez mgr Karinę Gidaszewską;
- protokół Komisji Skrutacyjnej z dnia 26.10.2015 roku – dotyczy treści punktu pierwszego;
- kserokopia Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 26.10.2015 roku o wyznaczeniu mojej osoby na recenzenta pracy doktorskiej mgr Kariny Gidaszewskiej;
- protokół Komisji Skrutacyjnej dotyczący treści punktu trzeciego;
- 1 egzemplarz pracy doktorskiej;
- 1 egzemplarz dokumentacji dorobku kandydatki (wykaz prac twórczych i dorobku artystycznego itd.);
- wyciągi z protokołów posiedzeń Rady Wydziału;
- listy obecności członków Rady Wydziału;
- lista zaliczanych do minimum kadrowego w dziedzinie sztuk muzycznych, dyscyplinie instrumentalistyka, którzy złożyli pisemne oświadczenie w Akademii Muzycznej w Poznaniu.

Złożona przez Kandydatkę, mgr Karinę Gidaszewską, praca doktorska, oraz dokumentacja dorobku w pełni odpowiadają wymaganiom ustawy z dn. 14.03.2003 roku art. 11 i 13 (Dz.U. nr 65. poz. 595, wraz ze zmianami) oraz § 1 ust. 1 -2 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2014 r. poz. 1383)

Według protokołu Komisji Skrutacyjnej, powołanej do obliczenia wyniku głosowania w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego w dziedzinie artystycznej instrumentalistyka dla mgr Kariny Gidaszewskiej – liczba uprawnionych członków Rady wynosi 25 osób. Obecnych na posiedzeniu było 14 uprawnionych członków Rady. Oddano 14 głosów ważnych: 14 „za” wszczęciem przewodu doktorskiego. Głosów przeciwnych i wstrzymujących brak. Quorum głosujących w chwili podejmowania uchwały zostało zachowane.

W wyniku głosowania w sprawie wyznaczenia mojej osoby na recenzenta przewodu doktorskiego, przy uprawnionych do głosowania 25 członkach Rady, a obecnych 14 uprawnionych, wniosek został przyjęty jednogłośnie (14 osób „za” przyjęciem mojej kandydatury).

Niniejszym stwierdzam, że w świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 roku art 14 ust. 2 pkt. 1 i 2 Rada Wydziału podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mojej osoby na recenzenta pracy doktorskiej Pani mgr Kariny Gidaszewskiej.

Dane o kandydatce

Karina Gidaszewska urodziła się [REDAKTOWANE] w Kaliszu. Naukę gry na skrzypcach rozpoczęła w trzynastym roku życia w Państwowej Szkole Muzycznej I st. im. H. Melcera w Kaliszu. W 1983 roku podjęła naukę w Liceum Muzycznym im. M. Karłowicza pod kierunkiem prof. B. Bryły, a następnie od 1985 roku u prof. J. Kaliszewskiej. W latach 1987-1992 była studentką Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu, w klasie prof. J. Kaliszewskiej i prof. B. Bryły.

Od września 1992 roku jest nauczycielem w Poznańskiej Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I st. nr 1 im. H. Wieniawskiego oraz Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej II st. im. H. Wieniawskiego. Od 2007 roku zatrudniona jest w Poznańskiej Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej II st. im. M. Karłowicza, gdzie pełni funkcję Kierownika Sekcji Instrumentów Strunowych. □ Od 2014 roku zatrudniona na Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy.

Magister K. Gidaszewska prowadzi aktywną działalność koncertową w Polsce. Jest znana i ceniona za działalność pedagogiczną w szkołach muzycznych na terenie całego kraju oraz za granicą. Stała obecność Jej wychowanków na estradach koncertowych Polski i Świata potwierdza Jej wysokie umiejętności dochodzenia do kunsztu wykonawczego. Niewątpliwie

jest to osoba, która wniosła znaczący wkład w rozwój polskiej szkoły wiolinistycznej.

Podczas kursów, warsztatów, konsultacji i lekcji pokazowych prezentowała znaczną liczbę różnorodnych utworów. □ Wielokrotnie nagradzana i wyróżniana, m.in. przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Prezydenta Miasta Poznania, Dyrektorów Szkół, Międzynarodowych i Ogólnopolskich Konkursów. Wiele razy występowała jako przewodnicząca i członek jury w konkursach skrzypcowych.

Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska Pani mgr Kariny Gidaszewskiej pod tytułem *Kategorie ekspresywne języka muzycznego Guillaume'a Lekeu na przykładzie Sonaty G-dur na skrzypce i fortepian* składa się z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym i opisu dzieła, stanowiących łącznie pracę pod wspomnianym tytułem.

Dzieło artystyczne obejmuje prezentację następującego utworu:

Guillaume Lekeu – Sonata G-dur na skrzypce i fortepian

Trés modéré

Trés lent

Trés animé

Wykonawcami są: Karina Gidaszewska – skrzypce, Hanna Holeksa – fortepian.

Nagranie zostało zarejestrowane w Auli Nova Akademii Muzycznej im.I.J. Paderewskiego w Poznaniu, w dniach 13-14 grudnia 2015 roku.

Realizator: Grzegorz Stec

Wybór sonaty G-dur na skrzypce i fortepian Guillaume'a Lekeu stanowi udatną próbę podjęcia wyzwania w dorobku artystycznym mgr Kariny Gidaszewskiej. Sonata ta bardzo rzadko pojawia się w programach występów recitalowych skrzypków. Autorka tym samym przedstawia wartość dzieł zapomnianych, wskazując jednocześnie na refleksje i pewien kierunek interpretacji badanej sonaty. Po przesłuchaniu nagrania już od pierwszych taktów

zauroczony byłem głębią nasyconej ekspresji głosu skrzypiec. Nagranie to ukazuje niebywały temperament wykonawców, (warto tutaj również zwrócić uwagę na znakomitą grę pianistki Hanny Holeksy - fortepian). Na uwagę zasługuje piękny, zróżnicowany pod względem barwowym dźwięk, ale przede wszystkim znakomita współpraca z pianistką. Mamy tutaj do czynienia z wysokim kunsztem współpracy doświadczonych kameralistów. Wykonanie to, w pełni obrazuje kategorie ekspresywne, charakterystyczną intensywność emocjonalną zmian ekspresji, niezliczoną ilość odcieni kolorystycznych charakterystycznych dla twórczości muzyki Guillaume'a Lekeu. Trudności techniczne, skomplikowane struktury harmoniczne stanowią ogromne wyzwanie dla wykonawców. Należy tutaj wspomnieć o świetnym zrozumieniu konstrukcji sonaty przez wykonawców, a co za tym idzie idealne - moim zdaniem, zarysowanie punktów kulminacyjnych nagranych dzieła. Prezentowane nagranie jest bardzo zróżnicowane, interesujące i profesjonalne w każdym aspekcie sztuki wykonawczej.

Rozprawa doktorska zatytułowana *Kategorie ekspresywne języka muzycznego Guillaume'a Lekeu na przykładzie Sonaty G-dur na skrzypce i fortepian* składa się z trzech rozdziałów, wstępu i zakończenia. Praca liczy sobie 116 stron. Jak słusznie zauważa we wstępie Autorka „zasadnym było szczegółowe zdefiniowanie kategorii ekspresywnych”.

Rozdział pierwszy zatytułowany został „Główne nurty w muzyce końca XIX wieku”. Składa się on z dwóch części (niestety, właściwie nie oznaczonych). Autorka wprowadza Czytelnika w temat, kreśląc dość pobieżnie informacje na temat panujących wówczas tendencji muzycznych w XIX wieku. Przytacza charakterystyczne dla muzyki epoki przejściowej sylwetki kompozytorów i szkół narodowych.

Druga część rozdziału pierwszego nosi tytuł „Życie i twórczość Guillaume'a Lekeu”. Podobnie, jak miało to miejsce w części pierwszej, jest tu wykorzystywana literatura przedmiotu. Niestety, co ujmuje tej części, to fakt, że źródła nie zawsze znajdują swoje odzwierciedlenie przy każdym akapicie.

Pisanie o twórczości artysty, w tym przypadku znakomitości, jaką był Guillaume'a Lekeu, bez przybliżenia jego sylwetki byłoby nietaktem. Autorka przedstawia więc sylwetkę kompozytora. Uważam, że za stosowne należałoby jednak przyjąć posłużenie się w pracy doktorskiej szerszą literaturą, zarówno polsko-, jak i obcojęzyczną. Tym bardziej, że przedłożona praca stanowi dzieło mające świadczyć o dojrzałości Autorki, jej erudycji i zapoznaniu się z omawianym tematem. Warto było sięgnąć m.in. do takich publikacji na

temat kompozytora, jak: Randel, Don Michael, Harvard Biographical Dictionary of Music, czy *Lekeu, Guillaume* autorstwa Chihiro oraz artykułów poświęconych ww. osobie kompozytora. Badanie i dociekanie stanowi, bowiem podstawę sukcesu prowadzonych badań. Wykorzystanie w rozprawie doktorskiej zaledwie sześciu publikacji wydaję być delikatnym uchybieniem.

Rozdział drugi został zatytułowany „Analiza Sonaty G-dur na skrzypce i fortepian Guillaume’a Lekeu”. Wypada tutaj podkreślić, że Autorka całą analizę formalną pod kątem kategorii ekspresywnych języka muzycznego Guillaume’a Lekeu formułuje samodzielnie. Dowodzi tym samym wysokich zdolności analitycznych badanej sonaty. Problemy wykonawcze w kontekście tematu pracy przeprowadzone są bardzo drobiazgowo. Tym samym pokazują, że współczesny wykonawca musi zmierzyć się z dotarciem do istoty dzieła, w dużym stopniu zrozumieć intencje kompozytora, stanowiące w ostatniej fazie pracy nad utworem jego interpretację. Szkoda tylko, że Autorka nie podzieliła tak obszernego rozdziału na podrozdziały. Na pewno ułatwiłoby to dotarcie potencjalnemu czytelnikowi do wybranych przez siebie zagadnień.

Rozdział trzeci to rozdział zatytułowany „Synteza kategorii ekspresywnych” ujęta w bardzo interesujący sposób. Tutaj Autorka dowodzi, że bez zrozumienia analitycznej konstrukcji dzieła, zawartej w rozdziale drugim, trudno dociekać do jakości ekspresywnych, stanowiących przedmiot rozważań wyżej omawianej dysertacji. Autorka, podsumowując jakości ekspresywne w Sonacie na skrzypce i fortepian Guillaume’a Lekeu definiuje je, jako „operowanie wartościami ekstremalnymi, osiągającymi największą możliwą do uzyskania intensywność”.

Pracę wieńczy podsumowanie i bibliografia.

Konkluzja

Praca doktorska Pani mgr Kariny Gidaszewskiej stanowi ważny element służący popularyzacji niezwykle wartościowej twórczości Guillaume’a Lekeu. Badana sonata na skrzypce i fortepian może śmiało konkurować z najlepszą literaturą skrzypcową kompozytorów drugiej połowy XIX wieku. Wysoko oceniam prezentację dzieła artystycznego, potwierdzając umiejętności instrumentalne doktorantki.

Pewne zastrzeżenia pojawiają się w części opisowej dzieła, dotyczącej konstrukcji pracy i podziału na podrozdziały oraz bazy źródłowej. Niemniej, poziom pracy doktorskiej jest wysoce satysfakcjonujący. W związku z powyższym stwierdzam, że przedłożona praca spełnia wymagania art. 13 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku (z późn. zm.) o stopniach naukowych i tytułach oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, stawiane kandydatom do stopnia doktora sztuki. **Stawiam wniosek o jej przyjęcie.**

Prof. nadzw. dr hab. Michał Micker

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Michał Micker', written in a cursive style.